

[J. P. Nielsen.]

give Udslag ved at hjælpe Folk, skabe gode Forhold for Befolkningen o. s. v., nej, dem skal man give Udtryk paa store Møder, hvor man taler store Ord o. s. v. Det er det, man fra konservativ Side mener er Udtryk for Patriotisme; vi ser det paa en anden Maade.

Socialministeren (Steincke): Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg vurderer ikke de Konservatives Argumentation i al Almindelighed saa ringe, at der ikke af og til falder et Argument fra min Side, som kan passe sammen med de Herrers Argumentation. I øvrigt er det noget sent, at det ærede Medlem bringer de store Kanoner i Stilling og nu begynder for Alvor at ville argumentere i Sagen ved at sige, at man finder, at den gældende Fattiglovgivning, specielt § 35, er af den Karakter, at der ikke er Grund til at vedtage et Lovforslag som dette. Det har dog det konservative Folkeparti fundet tidligere, hvor det drejede sig om en Konges Død eller en ny Konges Tronbestigelse — jeg ved ikke, hvad det har lagt Hovedvægten paa. Det har det ogsaa fundet i 1920, da der var Tale om Genforeningen med Sønderjylland. Det er mig da umuligt at forstaa, at man i 1929, efter at der i Mellemtiden er sket en Forringelse af Sociallovgivningen, ikke finder Anledning til at gaa ind paa den samme Tankegang, som har besjelet en gennem Aartier i Forvejen.

Axel Dam: Da vi i Retsforbundet ønsker retslig Ligestilling for alle dem, der modtager offentlig Understøttelse til deres private Forbrug, og da der ifølge mange Love uddeles en Mængde Understøttelser, uden at de har den Retsvirkning, at man taber sine borgerlige Rettigheder, vil vi stemme for det foreliggende Lovforslag.

Formanden: Jeg anmoder ærede Medlemmer om, at vi nu snart maa kunne afslutte Debatten om denne Sag og tage Stilling til det foreliggende Spørgsmaal.

Christmas Møller: Det er ganske rigtigt, at der nogle Gange er blevet vedtaget Eftergivelse af Fattighjælp, men det er ogsaa rigtigt, at mit Parti og i øvrigt ogsaa et andet Parti ved Lejligheder, da man efter vor Opfattelse gik for vidt og Gang paa Gang benyttede Lejligheder til at søge saadan Eftergivelse, har vendt sig mod det, og vi for vort Vedkommende synes ikke, at dette Lovforslag er saglig

begrundet. Den Maade, hvorpaa Socialdemokratiet i de senere Aar søger Lejlighed til baade paa den ene og den anden Maade at eftergive Fattighjælp, har vi vendt os imod, fordi vi finder, at Bestemmelserne i den gældende Lov er tilstrækkelige.

Socialministeren (Steincke): Nu er det mig, der for en Gangs Skyld kan konstatere. Jeg konstaterer altsaa, at 10-Aarsdagen for Genforeningen er en Lejlighed, hvor det er at gaa for vidt at anbefale Eftergivelse af Fattighjælp.

Christmas Møller: Jeg tror ikke, det vil lykkes den højtærede Socialminister at give Udtryk for, at det konservative Folkeparti ikke med Glæde ser hen til Genforeningen og alt, hvad der nationalt er sket siden. (Munterhed). Nej, saa ringe Tro har jeg virkelig ikke til den højtærede Socialminister. Det, jeg har givet Udtryk for gennem mine Bemærkninger her, er, at det konservative Folkeparti ikke tror, at det er den rigtige Maade at fejre Genforeningen paa, og at vi ikke tror, at den sønderjydske Befolkning ser saaledes paa det, at det, at vi giver den et eller andet Gode, fremmer deres Patriotisme og Tilslutning til Danmark; nej, vi for vort Vedkommende har langt bedre og højere Tanker om den sønderjydske Befolkning.

Korsgaard: Jeg skal ikke nægte, at det er en forbavsende Argumentation, den højtærede Justitsminister anvender, idet han siger . . . (Statsministeren [Stauning]: Justitsministeren har slet ikke talt!) . . . den højtærede Socialminister — det skulde ikke være nogen Uelsk værdighed —: Jeg konstaterer, at det konservative Folkeparti ikke betragter 10-Aarsdagen som en passende Dag til at gøre noget, man ellers ikke gør. For mig er dette, om det er 10-Aarsdagen eller 10½-Aarsdagen eller 10¾-Aarsdagen i og for sig fuldkommen ligegyldigt; det, det her drejer sig om, er, om man skal øve en vis Humanitet overfor bestemte Klasser i Befolkningen eller ikke, og jeg maa tillade mig at mene, at dette at ville gøre 10-Aarsdagen eller 10½-Aarsdagen til Udgangspunkt for noget sligt, har ikke nogen Realitetsbund, det er en Sentimentalitet, om man vil, men det er ikke paa det, man efter min Mening skal bygge human Lovgivning. At der kan være ganske specielle Begivenheder i en Nations Liv, saasom dette, at man faar Sønderjylland tilbage, hvor man uvilkaarligt stemmes mere sentimentalt, end man ellers vilde være stemt, er forstaaeligt; at man